

и да прѣскача прѣзь 0-ва, той спомага на вертикално-то обръщаніе.

§. 147. Вертикално-то обръщаніе е процесъ, чрѣзь кого-то въздуха отъ чистия синь небесенъ сводъ слѣзва долу за наше употрѣбеніе, а пакъ зловрѣдны-тѣ испаренія на блата-та и на влажны-тѣ мѣста повдигатъ ся отъ поврхность-та и ся занасятъ за очистенъе въ далечны-тѣ лабораторій на природа-та. Вертикално-то обръщаніе, макаръ и да не е толко съ очевидно, както хоризонтално-то, кое-то ся произвожда отъ вѣтрове-тѣ, обаче има не по-малко важность въ физическа-та економія. То подържа въздуха въ състояніе на нормална смѣсь. Но на море-то нѣма планины и дървета, кои-то да можтъ да служатъ за прѣграда на въздуха, и да го каратъ да влѣзва въ теченіе-то на вѣтъра; а отъ дѣ зема атмосфера-та сила за да ся повдига и спуща на стълбове?

§. 148. Отг.: тѣзи сила ѣ дава водна-та пара (§. 127). Невидимы-тѣ частицы на този дѣятеленъ и чуденъ агентъ по слѣдующыя начинъ изпълняватъ на море-то работа-та, коя-то сега що бѣхмы пропи-сали на планины-тѣ, кжщи-тѣ, плетища-та и дървета-та на суша-та. Пара-та, както е извѣстно (§. 176.) е по-лека отъ въздуха, и малкы-тѣ ѣ мѣхурчета, кои-то ся повдигатъ отъ море-то, замотаватъ ся мѣжду частичкы-тѣ на въздуха и по този начинъ завличатъ ги съ себе си. Завлѣченныя въздухъ ся замѣстя съ другъ, кой-то ся спуща отъ горѣ. Като ся издигне на горѣ, тѣзи пара често ся сгжстява на облацы. Освободенна-та при това топлина, употрѣбява ся да стоня и разширява въздуха, кой-то отъ това ся повдига още по-высоко. Тѣзи облацы макаръ и да не даджтъ дѣждъ, изпълняватъ свое-то дѣло, като защищаватъ (§. 89) земя-та отъ слнчовы-тѣ зари, или